

ŽUPNIJSKO GLASILO

župnij

Svetega Jerneja in Svetega Antona
Padovanskega

Leto XXII; številka 517 datum 25 II 2018

Ne izplača se ... November je zadnji mesec liturgičnega leta in kot takšen stoji kakor **na prelazu** in kakor **na obzorju**, od koder je mogoče pogledati v preteklost in prihodnost, nazaj na prehojeno pot in naprej na nadaljnjo pot. Tako pogled v preteklost kakor pogled v prihodnost pa marsikomu postavlja težko vprašanje: **Ali se izplača?** In mu še kako ugaša duha in hromi voljo za uspešno delo in zvesto opravljanje poslanstva. Vprašanje si je z vso resnostjo zastavil tudi kralj Salomon: **»Kakšen dobiček ima človek od vsega svojega truda, s katerim se muči pod soncem!«** (Prd 1,3). Pridigar ugotavlja, da ima vsako človeško prizadevanje svojo dobro in svojo slabo stran, da je samo v sebi protislovno in dvorezno. Vsaka doba človeškega življenja, vsak stan in vsak poklic, vsaka pridobitev in vsak uspeh, vsaka reč ima, če jo človek gleda z očmi tega sveta, svoje prednosti in svoje pomanjkljivosti. Končni seštevek je za slehernega človeka enak: **nič!** **»Kakor je prišel iz materinega telesa, tako bo nag spet odšel, kakor je prišel«** (Prd 5,14). Obstaja samo ena rešitev: **Gledano z očmi tega sveta se končno res nič ne izplača, v luči prihodnjega sveta pa se nazadnje vse izplača!** Se izplača, ker smo v **Božjih rokah** in ker **»On iz blagohotnosti v nas dela, da hočemo in delamo«** (Flp 2,13). Zato torej **z vso močjo naprej**: **»Vse, kar najde tvoja roka, da bi naredila, naredi z vso močjo: kajti ni dela ne preudarjanja ne znanja ne modrosti v kraju mrtvih, kamor greš!«** (Prd 9,10). Še dodatno **z vso močjo**, če upoštevamo, da zlasti uspeh nikoli ni v naši roki: **»Razpošiljaj svoj kruh po vodi in po mnogih dneh ga boš spet našel. Daj svoj delež sedmim ali tudi osmim, ker ne veš, kakšna nadloga bo prišla nad deželo!«** (Prd 11,1-2). Vsak prehod iz enega obdobja v drugo nas navdihuje, da bi se tudi na daljše roke naučili narediti duhovni presledek, kakor pavzo v glasbi, ugotoviti izplen in ga shraniti v svojo zakladnico, zbrati račune in potegniti črto, sešteti prihodke in odbiti izdatke, obrniti stran in začeti znova. Kajti **»vsakemu dnevu je dovolj njegova lastna nadloga«** (Mt 6,34). Že izvoljeno ljudstvo SZ pa je lastno nadlogo priznavalo tudi vsakemu tednu (2 Mz 20,8-11; Raz 1,10) in vsakemu

mesecu (mlaji: 4 Mz 28,11-15) ter tudi vsakemu letu (letni Gospodovi dnevi: 3 Mz 23; 4 Mz 10,10)!

Dragi dobri ljudje! Ob koncu cerkvenega leta vsem želim »dobro in potlačeno, potreseno in zvrhano mero« duhovnih sadov v vaša naročja (Lk 6,38). škof Jurij

Pon., 26. 11. Valerijan Oglejski	Ob 17. uri za vse + na Sterdinovem
Tor., 27. 11. Virgil in Modest	Ob 17. uri za + Štefanijo Stramec
Sre., 28. 11. Katarina Laboure	Ob 8. uri za + Amalijo Grubelnik
Čet., 29. 11. Satirnin	Ob 17. uri za + Frančiško Zaveršnik
Pet., 30. 11. ANDREJ	Ob 8. uri (izjemoma) za + Franca Dokla ter za dušno in telesno zdravje in božji blagoslov v družini
Sob., 1. 12. Edmund Campion	Ob 12. uri (izjemoma) daritev s sv. krstom za + Petra Oprešnika in Primoža Kričaja Ob 15. uri pri Mariji za + Srečka Hrastnika in starše Ob 17. uri za + Bogdana Osovnikerja – <i>po maši</i> srečanje veroučencev 3., 7. in 8. razreda in staršev
Konec ...	... začetek novega cerkvenega leta
Ned., 2. 12. 1. ADVETNA NEDELJA <i>Nedelja Karitas</i>	Blagoslov adventnega venca Ob 8. uri za pogrešanega Franca Reflaka ter vse žive in + Reflakove <i>Ob 10. uri na Sv. Antonu za + Franca Pušnika</i> Ob 11.30 za + Milko in Jožefa Fornezzi in vse + na Velkarjevem
Pon., 3. 12. Frančišek Ksaver	Ob 17. uri za + Štefko Mihelič
Tor., 4. 12. Janez Damaščan	Ob 17. uri za + starše: Marijo Pušnik in Antona Stepišnika
Sre., 5. 12. Saba (Savo)	Ob 17. uri Bogu in Devici Mariji na čast za dušno in telesno zdravje ter božji blagoslov – <i>po maši</i> obisk »sv. Miklavža«
Čet., 6. 12. Nikolaj (Miklavž)	Prvi četrtek - ob 17. uri za + Franca Založnika, obl. in sorodnike
Pet., 7. 12 Ambrož	Adventna duhovna obnova <i>duhovni voditelj in spovednik:</i> salezijanec Srečko Golob SDB

Prvi petek	Ob 17. uri za + Stojana Podlesnika za + Štefanijo Grubelnik
Sob., 8. 12. BREZMADEŽNO SPOČETJE DEVICE MARIJE Prva sobota	Od 9.30 dalje ... srečanje vseh veroučencev ... ➤ s s. Marto Zadravec, animatorji iz Radelj ob Dravi in salezijancem Srečkom Golobom ... ➤ spoved veroučencev od 4. razreda dalje ... Ob 12. uri daritev za dušni in telesni blagor veroučencev Ob 17. uri za + Franciško Kante in Leopoldino Roškar ter sorodnike – <i>po maši srečanje za botre letošnjih birmancev</i>
Ned., 9. 12. 2. ADVENTNA NEDELJA <i>... za novo streho na cerkvi sv. Lenarta; za potrebe župnij</i>	Prva nedelja – darovanje ... Ob 8. uri Brezmadežni Devici Mariji v zahvalo za vse prejete milosti in dobrote za + Miroslava Kolmana <i>Ob 10. uri na Sv. Antonu za + Kristino Jurač ter vse + Nemčeve in Osrednikove sorodnike</i> Ob 11.30 za + Rudolfa Mithansa ter Angelo in Rudija

Advent hitro mine. Mislimo tudi na zakrament, ki želi v nas vrniti Božje življenje. Hvala Bogu je med nami še živa zavest in navada, da pred božičem poskrbimo za dobro spoved. Vsebina tega zakramenta se je v krščanski Evropi izvotlila in kmalu se nam lahko zgodi, da ne vidimo več smisla, zakaj bi šli k spovedi, »saj je vedno isto«. Bolj kot delitev receptov bi rad vzbudil željo in poglobitev vere v delovanje tega zakramenta.

Kako naj se pripravim? Gotovo z resnim spraševanjem vesti. Vendar se je treba na začetku predvsem vprašati, kaj je resnični namen spovedi. Kaj je več, da mi Bog greh »odvzame« ali da vstopi vanj? Kristus ni prišel samo zato, da bi svet postal boljši. Prišel je, da bi ta **padli svet spet spraval z Očetom. Boljši svet je posledica tega novega odnosa in nove ljubezni v njem.** Prav tako prihaja po zakramentu spovedi. In ne samo zato, da bi jaz postal boljši. To delajo vse religije tega sveta. Prihaja, da **moje padce spravi v Očetovo ljubezen. Namen spovedi** je torej, da me **moje grešne navade zopet bolj povežejo z Bogom.** Zato se na spoved pripravim tako, da **priznam greh** in tako **pustim, da vstopi in me sreča On.** Iz lastnega greha naredim **priložnost.** Vsak zakrament je združitev božjega s človeškim, nevidnega z vidnim. V ospredju priprave na spoved torej ni moje razčlenjevanje, ampak **vera**, s katero se najprej **odprem Bogu.**

To je samo nekaj natresenih vprašanj **za pomoč pri spraševanju vesti.** Nikakor ne zajemajo celote. Pri tem je bolj kot zunanje merilo pomemben odnos. Vprašanja naj bodo le pomoč in ne šablona!

Kaj je moj »trn«, kaj me najbolj zadržuje, ko bi v življenju rad šel naprej? Kako je z mojo vero? S čim jo hranim? Kaj sem za svojo vero v zadnjih mesecih konkretnega naredil? Ali se zanašam samo nase in se imam za nenadomestljivega, ali hočem vse narediti sam? Ali je moja molitev pogovor, ali sploh redno molim? Sem že odpustil vsem ali še gojim kakšno zamero? Sem odpustil sebi, staršem, drugim? Koliko časa zapravim pred televizijo, računalnikom? S čim napolnujem posodo svojega časa? Velko greha se porodi z jezikom. Kako je z mojo besedo, govorjenjem? Sem širil govornice, nisem znal molčati? Sem z besedo ranil ženo (moža), otroka, starše ...? Ali je nedeljska maša zame odločitev ali le navada, ki jo morda opravi zaradi drugih ali iz strahu pred slabo vestjo? Nikogar še nisem ubil, morda sem ubijal drugače, s posmehovanjem, z besedo, s poželjivostjo, z zlorabljanjem čustev ... Sem širil nezadovoljstvo, zagrenjenost, sem postal nergač? Sem širil nenehno ukvarjanje s slabostmi drugih? Ali spoštujem svoje telo, tempelj Svetega Duha? Se vdajam sprevrženim ponudbam na internetu in televiziji? Sem bil nezvest v zakonu, sem morda začel iskati čustveno tolažbo drugje? Sem opuščal poslušanje in pogovor s sozakoncem, z otrokom? Ali sem navezan na denar, na obleko, sem postal suženj hrane in pijače? Znam videti trpljenje bližnjega, njegovo žalost in zapuščenost? Ali sem za resnico pripravljen tudi kaj pretrpeti? Ali sem pripravljen pomagati tistim, ki so v stiski? Znam videti Boga v vsem, kar je lepega in dobrega na svetu? Ali sem pogumen kristjan? Ali se sramujem svoje vere? Se v svojem okolju postavim za pravico in poštenost?

Kot zanimivost in spodbuda še vprašanja, ki so jih staršem napisali birmanci (ne naši), tako kot jih sami vidijo: *Ali se vam zdi, da ste otroka dobro pripravili na življenje? Ali znate sprejeti težave, ali se jim raje izognete? Ali se v težkih trenutkih vedno obrnete na Boga? Ste potrpežljivi in spoštujete otrokovo mnenje in njegove želje? Ali ste iskreni in zaupljivi do svojih otrok in ostalih ljudi? Kdaj ste nazadnje skupaj z družino molili in brali odlomke iz Svetega pisma? Ste dober zgled otroku za reden obisk svete maše? Ali mislite, da je vaš otrok na pravi poti, da postane samostojen kristjan? Kdaj ste se zadnjič pogovorili s svojim otrokom? Ali se resnično kesate svojih grehov? Ali se redno spoveste svojih grehov? Ali v svojem življenju upoštevate božje zapovedi? Ali redno molite k Bogu? Ali birmance spodbujate k obiskovanju svete maše? Ali prejimate sveto Rešnje telo? Ali zvečer redno molite k Jezusu, se mu za kaj zahvalite in ga česa prosite? Kaj mislite, ali ste nam dobri vzorniki? Ali res verujete v Boga? Ali bi nas sprejeli, tudi če bi bili drugačni od drugih otrok? Ali ste že kdaj pomislili, da vam je žal, da imate otroke? Ali ste vedno dober zgled svojim otrokom? Ali spoštujete otrokovo osebnost?*